

Р Е Ш Е Н И Е

№ 545

гр. Перник, 10 юли, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на девети юли през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Н. Цветков, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 400 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. последно от ЗАНН.

С решение № 108, постановено по нах дело № 135/2014 г., РС Радомир е потвърдил НП № 4/24.ІІ.2014 г. на Директор на РЗОК Перник, с което на “д-р Д. Г. Д. – АИПМП” ЕООД, представлявано от Д.Д. са били наложени 3 бр. имуществени санкции, всяка от по 50 лева, на основание чл. 105 г., ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗО за нарушение на чл. 55, ал. 2, т. 3 във вр. т. 2 ЗЗО, чл. 47, ал. 1 от НРД МД 2012, приложение № 3 от НРД МД 2012, т. 9. Срещу това решение на въззивния съд е постъпила касационна жалба от наказваното лице в законния срок и с оплаквания за постановено при съществени процесуални нарушения съдебно решение от РС; съдебен акт – лишен от констативно съобразителна и мотивна част; НП и съдебно решение, които противоречат на материално правни законови разпоредби. Касационната жалба се поддържа от процесуален представител по изложените съображения и се иска отмяна на решението на РС и връщане на делото на низовия съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник – юрисконсулт оспорва основателността ѝ.

Прокурор от окр. прокуратура предлага да се остави в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и основателна.

Споделят се възраженията на касатора, че решението на РС е бланкетно, състоящо се от преразказ на фактите, отразени в НП, а правните изводи не се подкрепят от обосновка към фактите по делото, които са обсъждани едностранно.

Не е ясно какво според решаващия състав е било административното нарушение, за да се обсъжда обективна страна, кои са бележите на тази обективна страна и как съдът е формирал правни изводи, след като фактически установеното остава извън бележите на обективната страна на нарушението, или ако се вмества в тази страна от решението не става ясно с какво конкретно

касаторът е извършил тези нарушения – действия или бездействия, които са иманентни белези на понятието “обективна страна”. Не намира опора в правната страна на решението и ползването на изрази, “безспорно установено между страните по делото, че жалбоподателката е нарушила цитираната разпоредба”. Ако това беше безспорно установено между страните, определено нямаше да има повод за подаване на въззивна, а след това и на касационна жалба. Съда, като решаващ орган може да приеме за безспорно установени определени факти, но да прави интерпретация, че били безспорно установени факти между страните е в противоречие с правото на жалба, упражнено от въззивника пред него, именно защото съществуват спорни обстоятелства по ангажирането на административно наказателната отговорност.

Въззивният съд е приел, че въззивника нямал правни аргументи срещу издаденото НП, не успял да обори доказателствената сила на АУАН и не са допуснати съществени процесуални нарушения по съставянето на АУАН. Достатъчен довод за въззивния съд бил, че въззивника е присъствал при съставяне на АУАН на 19.XII.2013 г., акта бил връчен и предявен и с това процедурата била изпълнена. Принципно това са правилни съждения, но основно възражение на касатора е, че на 19.XII.2013 г. е поканен (покана – л. 41 от делото на РС) да се яви на 21.XII.2013 г. в 15 часа, на определено място за съставяне на АУАН. Дали става въпрос за едно нарушение, или няколко, вменени на касатора, като за всяко от тях се съставя отделен АУАН на различни дати е останало неизяснено. Това има съществено отношение към възражението на касатора, развивано и пред РС, че АУАН е съставен предварително и е неприложима разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, тъй като ако е за същото нарушение, въззивника е бил поканен надлежно да му се състави АУАН по реда на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН на 21 декември. Поканата е за съставяне, а не за връчване и предявяване на АУАН, за да се приемат съжденията на съда в развиваната от него теза. Това са отделни процесуални действия, всяко от които - с определена регламентация и правна значимост, а нормите, които ги регламентират са императивни по същината си и нарушението им винаги е съществено. Не е допустимо съда да се позове на презумптивната доказателствена сила на акта за констатиране на административното нарушение. При сега съществуващия режим на ЗАНН съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Това е така, защото в ЗАНН липсва изрична разпоредба по този въпрос, а чл. 84 ЗАНН препраща към разпоредбите на НПК. В този случай е приложим основен принцип, при което положение посоченият за нарушител се счита за невиновен до доказване на противното. Допуснатото процесуално нарушение се приема до степен, че жалбата е оставена без уважение с общи и шаблонни мотиви относно обосноваността и законосъобразността на съдебния акт, справедливостта на наложеното наказание и другите основания, посочени от жалбоподателя извън развитите от нея житейски и медицински основания на самата жалба. Районен съд е постановил необоснован и неправилен съдебен акт, в противоречие при нарушение на административно-производствените правила, които от своя страна съставляват основание за неговата отмяна. От една страна съдът се е произнесъл с по всички наведени от жалбоподателя доводи, бланкетно и не е изложил конкретни мотиви по всеки от тях, неоснователно е приел, че АУАН и процедурата по съставянето му отговарят на законовите изисквания.

При извършената служебна проверка и във съответствие с развитите касационни основания, не се установи необходимата активност от въззивен съд, да се изяснят фактическите обстоятелства на нарушението, когато са направени конкретни възражения против констатациите на и по съставения акт и за законосъобразността и обосноваването на издаденото наказателно постановление. Това пречи за установяване на обективната истина, по строго определените императивни правила на ЗЗАНН за проверяване правилността на развилата се по инициатива на АНО административно наказателна процедура и направените в тази връзка възражения.

Изложеното налага да се отмени обжалваното решение и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като при новото разглеждане се направи справка за това, на датата, за която въззивника е получил покана да се яви за съставяне на АУАН съставян ли е АУАН и за какво нарушение. Следва да се установи, с допустими доказателствени средства, дали АУАН не е бил предварително изготвен, което е в нарушение с приложимостта на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН и е извършвана манипулация по времето на съставянето му и приложимостта на цитираната разпоредба от ЗАНН.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 108, постановено по нах дело № 135/2014 г. по описа на РС Радомир.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1. /п/

2./п/